

viser til, at efter som før den anden Haagerkonference have alle Folkeretslærere været enige om det samme, som de have været enige om før den Tid, nemlig at selvfølgelig har en neutral Stat Pligt til at afværge Neutralitetskrænkelser, og denne Pligt hører ikke op, naar Neutralitetskrænkelsen bliver af en særlig alvorlig Karakter, mindst af alt, naar den bliver forsættelig. Og efter som før den anden Haagerkonference have alle neutrale Stater, hvad jeg lægger meget større Vægt paa, handlet ud fra den Forudsætning, at Staterne maa sætte deres yderste Evne ind paa at kunne forsvare deres Neutralitet. Det er saa langt fra, at man har kunnet spore nogen Slappelse af de neutrale Staters Forsvarsbestræbelser efter den anden Haagerkonference, at man tværtimod i de smaa Stater saavel som i de store har sporet en betydelig større Anspændelse end tidligere. Det allersidste Eksempel derpaa er jo Belgien, hvor det for Tiden brændende Spørgsmaal ligesom her er en Reorganisation af Landets Forsvarsvæsen med det Formaal at styrke det ganske væsentlig, idet man meget vel er sig bevidst, at Belgiens eneste og virkelige Sikkerhed under et Sammenstød med Stormagterne ligger i dets Neutralitetsværnsstyrke.

Jeg skal ligesom de fleste af de foregaaende Talere sige nogle Ord om Valgene. Regeringen har jo ved Valgene ikke faaet nogen Tilslutning til sin Plan om Anlæg af de forberedte, fremskudte Stillinger, og det er der jo flere af de foregaaende Talere, der med Tilfredsstillelse have dvælet ved. Det er ikke lykkedes den, det er en ubestridelig Sandhed, den har ikke faaet Tilslutning dertil, og selvfølgelig kan Regeringen derfor heller ikke vente at faa dette Forslag vedtaget i den foreliggende Form. Men i øvrigt ere Valgenes Udfald ikke saaledes, at de give Regeringen nogen Anledning til at opgive Haabet om at naa et positivt Resultat af Forhandlingerne, thi samtlige de af Regeringen foreslaaede Forsvarsforanstaltninger, der under eet kunne betegnes som nødvendige for at gøre det Forsvar, vi have, brugeligt — jeg præciserede ved Forslagenes Fremsættelse nærmere, hvilke Foranstaltninger det er, ligesom det ogsaa er blevet fremhævet af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) — samtlige disse Foranstaltninger have faaet Godkendelse ved Valgene, ikke blot der-ved, at der er sat et ret betydeligt Flertal af Folketingsmænd ind, som ere villige til

i Princippet at stemme for disse Foranstaltninger, men ogsaa saaledes, at der er et ikke ubetydeligt Flertal af de afgivne Stemmer, som ere faldne til Fordeel for det første for Grundsætningen om, at vi skulle have et effektivt Neutralitetsværn, og at vi skulle bringe ganske betydelige Ofre for at bringe vort Forsvar op til virkelig Effektivitet, og dernæst i al Almindelighed i Tilslutning til de Hovedgrundsætninger, hvorpaa Regeringsforslaget er bygget. — Det er denne Række Foranstaltninger, som jeg gentagne Gange baade under Forhandlingen her i Salen, og under Valgbevægelsen har betegnet som det væsentlige, ja, som det væsentligste ved den hele Forsvarssag. Der har været en usalig Tendens til at ville skyde det ene Punkt —, som ganske vist er det særlig politisk interessante Punkt, fordi det var det Punkt, paa hvilket det hidtilværende Regeringsflertal delte sig — skyde dette Punkt i den Grad frem i Forgrunden, at man næsten har vægret sig ved at se paa de andre og langt væsentligere. Jeg er ikke bleven træt af baade før Valgbevægelsen og under den at gentage, at det andet er det væsentligste og langt det væsentligste, det, som det først og fremmest kommer an paa, at gøre det Forsvar, vi have, brugeligt. Jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at jeg i Gerningen har vist, at jeg anser dette for det væsentligste ved under Valgbevægelsen at anbefale Meningsfæller rundt omkring i Landet i forskellige Kredse at stemme for Valgkandidater, der var uenige med Regeringen om det omstridte Punkt, men var enige med den om det væsentligste, nemlig om det hele principielle Grundlag, Neutralitetsforsvaret og de Foranstaltninger, som ere nødvendige for at gøre det, vi have, brugeligt. Jeg gentager det nu, at det er dette, vi først af alt maa have Opmærksomheden rettet paa.

Næstefter at jeg udtaler min Glæde over, at Valgene have vist et virkeligt Flertal for hele den Række af Forsvarsforanstaltninger, jeg nys har betegnet, finder jeg, at Valgbevægelsen ogsaa i en anden Henseende har været glædelig. Der er nemlig her for første Gang naaet til, at et Flertal af Venstrevælgere og et Flertal af de Mænd, der ere valgte af Venstres forskellige Afskygninger, aabent have erklæret, at der maa bringes betydelige Ofre for vort Forsvarsvæsen, og de, der have erklæret det, have faaet det store Flertal af Venstrevælgernes Tilslutning dertil. Det er noget nyt her i Danmark. Thi desværre